

Аннюк Дмитро Михайлович

Інженер-механік,
фахівець у сфері
підземного зберігання
газу, управлінець

Народився 30 листопада 1955 р. у м. Сороки Городенківського району Івано-Франківської області. Протягом 1972–1977 рр. навчався на механічному факультеті Івано-Франківського інституту нафти та газу, де отримав диплом інженера-механіка.

Трудову діяльність розпочав одразу після закінчення вишу диспетчером Касимівської станції підземного зберігання газу ВО «Мострансгаз». У 1981 р. Д. М. Аннюк був призначений на посаду начальника оперативно-виробничої служби, а в 1989 р. — начальника Прибузького ПСГ Кобринського УМГ ВО «Західтрансгаз». Наступного року він став першим заступником — головним інженером Кобринського УМГ. Особливу увагу приділяв розвитку потужностей для підземного зберігання природного газу на Прибузькому ПСГ.

З 1993 р. Дмитро Михайлович — заступник генерально-го директора ВАТ «Белтрансгаз» (Білорусь). Він не тільки опікується вирішенням проблем, пов'язаних із підземним

зберіганням природного газу, а є відповідальним за зовнішні зв'язки, транспортування газу до третіх країн та його постачання на внутрішній ринок. Активно займається популяризацією газомоторного палива і працює над розвитком мережі автомобільних газонаповнювальних компресорних станцій у Білорусі.

В 1999 р. Дмитро Аннюк із відзнакою завершив навчання в Академії управління при Президентіві Республіки Білорусь, де опанував фах «Економіка й керування на підприємстві».

Він є співавтором роботи «Ефективність геотермічних досліджень свердловин на підземних сховищах газу», що присвячена дослідженню геотермічних умов осадових відкладень у межах підземних сховищ газу та перетікання пластових вод або газу по заколонному просторі свердловин. На прикладі вивчення геотемпературних умов Осиповицького ПСГ (Білорусь) у цій науковій праці доведена висока інформативність детальних геотермічних досліджень для оперативного контролю за станом продуктивних горизонтів і покришок сховища.

Дмитро Михайлович — дійсний член Національної газомоторної асоціації, представник ВАТ «Белтрансгаз» у Міжнародній неурядовій некомерційній організації «Європейський діловий конгрес».

За активну участь у раціоналізаторській діяльності нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ СРСР. У 2005 р. за заслуги у сфері розвитку двосторонніх відносин у газовій промисловості між Російською Федерацією та Республікою Білорусь Д. М. Аннюк був удостоєний звання «Почесний працівник газової промисловості». Він — ветеран праці ВАТ «Белтрансгаз». У 2010 р. нагороджений почесною грамотою ВАТ «Газпром».

Антонишин Василь Іванович

Доктор технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері нафтопереробки
та нафтохімії

Народився 12 січня 1933 р. у с. Батятичі Кам'яно-Бузького району Львівської області.

У 1955 р. закінчив нафтовий факультет Львівського політехнічного інституту (спеціальність «Хімічна технологія переробки нафти та газу») і був направлений на роботу на екстракційний завод Бориславського рудоуправління, де до 1958 р. працював інженером. Потім Василь Антонишин обіймав посаду старшого інженера-технолога Управління нафтової і хімічної промисловості Станіславського раднаргоспу.

Протягом 1961–1964 рр. навчався в аспірантурі при кафедрі технології переробки нафти та газу ЛПІ (науковий керівник — проф. Б. С. Гриненко), після закінчення якої працював асистентом на цій кафедрі.

У 1967 р. В. І. Антонишин захистив кандидатську дисертацію. Того ж року почав викладати один з основних курсів — «Термічні та термодинамічні процеси переробки нафти

і газу» — для студентів спеціальності «Хімічна технологія переробки нафти та газу» факультету технології органічних речовин Львівського політехнічного інституту. Керував курсовим і дипломним проектуванням. У 1970 р. Василь Іванович став доцентом кафедри хімічної технології переробки нафти та газу.

У 1984 р. В. І. Антонишин здобув учений ступінь доктора технічних наук. З 1987 р. він — професор кафедри хімічної технології переробки нафти та газу ЛПІ.

Під його керівництвом і за безпосередньою участю на кафедрі створено новий науковий напрям та наукову школу хімічної переробки високомолекулярних сполук нафти. Василь Іванович керував групою науковців у проблемній науководослідній лабораторії, де були розроблені процеси одержання сульфокатіонітів, бензолполікарбонівих кислот, адгезійних присадок до нафтових бітумів, оксидативне очищення нафтових фракцій та утилізації кислих гудронів (сірчаноокислих відходів нафтопереробки).

В. І. Антонишин був керівником і науковим консультантом п'ятих аспірантів, автором більш ніж 150 наукових праць та навчально-методичних посібників, зокрема й 28 авторських свідоцтв на винаходи.

Василь Іванович брав активну участь у багатьох наукових та науково-технічних конференціях, присвячених проблемам переробки нафти і газу, нафтохімії й утилізації нафтових відходів, у Києві, Мінську, Ташкенті, Москві, Тобольську, Баку, Львові, Санкт-Петербурзі. Був членом НТШ.

За успіхи в науковій роботі вченому присвоєно звання «Винахідник СРСР».

Помер у серпні 1999 р.